ULTIMELOR ZILE
LUMINA
BOX BM - 4226 London WC1N 3XX
Toamna 2025

Căderea turnurilor

Economia mondială se află în pragul unui colaps de proporții? Tensiunile tot mai adânci generate de diferențele de rasă, avere, migrație și religie vor diviza profund societatea contemporană?

Negocierile de pace vor reuși să aducă o stabilitate durabilă sau, dimpotrivă, vor deschide drumul unor conflicte și mai violente, cu un potențial absolut devastator? În același timp, schimbările climatice riscă să transforme întinse regiuni ale planetei în zone imposibil de locuit?

Întrebările care ne frământă astăzi nu sunt ipotetice și nici îndepărtate. Ele sunt reale, arzătoare — întrebările unui prezent confuz, la care liderii politici, religioși și mass-media par incapabili să ofere răspunsuri.

Un răspuns există, însă unul de care mulți nu vor să audă. Starea de decădere a lumii de astăzi își are rădăcina în aceea că omenirea s-a îndepărtat de adevăratul Dumnezeu, Cel revelat în Isus, Mesia.

Cuprins

Căderea turnurilor 1
Israel și Palestina. Este pace? 10
Descifrarea Apocalipsei 18
Semnele Vremurilor 24
Cuvânt de încheiere 30

În locul adevărului, oamenii au ales idei, religii și filozofii înșelătoare, care se împotrivesc planului de mântuire a lui Dumnezeu descoperit în Biblie. Biblia vorbește despre o vreme de mari necazuri care va cuprinde întregul pământ, o perioadă de șapte ani numită Necazul cel Mare, ce va preceda cea de-a Doua Venire a lui Isus Hristos. Căci atunci va fi un necaz atât de mare, cum n-a mai fost de la începutul lumii până acum... Şi dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa cu viaţă (Matei 24:21-22).

Chiar și în mijlocul acestor avertismente, Scriptura aduce un mesaj plin de speranță. Biblia prezintă o nădejde vie, un viitor pregătit pentru toți cei care se întorc la Domnul cu credință și pocăință sinceră. De aceea, vă invităm să privim împreună la semnele vremurilor, la ceea ce se petrece acum în lume și la modul în care fiecare dintre noi poate fi izbăvit de judecata care se apropie asupra unei lumi care L-a părăsit pe Dumnezeu.

În cartea lui Isaia există un verset care vorbește despre o nenorocire ce va veni în ziua marelui măcel, când turnurile vor cădea. (Isaia 30:25) Când turnurile vor cădea. Care turnuri? Lumea de astăzi a creat un sistem uriaș, interconectat, susținut de computere, de sisteme electronice de tranzacționare și de comunicații.

A construit orașe mari, populate de milioane de oameni, cu zgârie-nori impunători care arată putere, bogăție și mândrie.În zorii civilizației, oamenii s-au hotărât să zidească un turn mare - Turnul Babel. Ei au spus: Haidem să ne zidim o cetate şi un turn al cărui vârf să atingă cerul şi să ne facem un nume, ca să nu fim împrăştiaţi pe toată faţa pământului!" Domnul S-a coborât să vadă cetatea şi turnul pe care-l zideau fiii oamenilor.

Şi Domnul a zis: „Iată, ei sunt un singur popor şi toţi au aceeaşi limbă, şi iată de ce s-au apucat; acum nimic nu i-ar împiedica să facă tot ce şi-au pus în gând. Haidem să Ne coborâm şi să le încurcăm acolo limba, ca să nu-şi mai înţeleagă vorba unii altora!"

Şi Domnul i-a împrăştiat de acolo pe toată faţa pământului, aşa că au încetat să zidească cetatea. De aceea, cetatea a fost numită Babel, căci acolo a încurcat Domnul limba întregului pământ şi de acolo i-a împrăştiat Domnul pe toată faţa pământului. (Geneza 11) Turnul Babel a fost, fără îndoială, mega-proiectul epocii — o construcție grandioasă, realizată cu ingeniozitate și cu o tehnologie aflată în plină dezvoltare. Totuși, în centrul acestui proiect nu se afla Dumnezeu, ci omul. Turnul a fost ridicat din dorința de afirmare, „ca să ne facem un nume", devenind simbolul unei mândrii care căuta să înlocuiască ascultarea de Creator cu glorificarea umană. Babel - viitorul Babilon - s-a transformat astfel în imaginea unei civilizații ce urmărea propria preamărire, în răzvrătire împotriva lui Dumnezeu, la fel ca toate sistemele religioase false care aveau să apară mai târziu pe pământ. Scriptura notează că, dacă oamenii ar fi continuat pe aceeași cale, „nimic din ce și-ar fi propus nu le-ar fi fost imposibil". Pentru a opri acest drum al neascultării, Dumnezeu a încurcat limbile lor, făcându-i să nu se mai înțeleagă între ei și împrăștiindu-i pe tot pământul.

Astfel, El a limitat puterea oamenilor de a se uni într-o lume construită împotriva Lui. Babelul modern a atins o explozie a cunoașterii, profețită în Cartea lui Daniel 12:4 pentru vremea sfârșitului, când mulți vor alerga încoace și încolo (aluzie la facilitatea călătoriilor la nivel mondial) și „cunoștința va crește" (tehnologie, calculatoare, inteligență artificială etc.). Astăzi putem parcurge majoritatea țărilor și zbura până la capătul lumii în una sau două zile, comunicăm cu oameni de pe tot globul și putem transfera bani electronic, de la persoană la persoană și de la o națiune la alta, într-o clipă. Inteligența artificială se dezvoltă atât de rapid încât pare într-adevăr că nimic din ce își propun să facă nu le va fi imposibil.

Experții în tehnologie vorbesc despre dezvoltarea a ceva numit „singularitate". Prin aceasta se înțelege un moment viitor în care dezvoltarea tehnologică devine incontrolabilă și ireversibilă, conducând la o transformare fundamentală a civilizației umane. Acest eveniment este adesea asociat cu apariția unei inteligențe artificiale superinteligente (AI) capabile să se îmbunătățească și să se recreeze singură într-un ritm exponențial.

Personalități importante, precum Ray Kurzweil, prezic că această convergență ar putea duce la o fuziune între oameni și mașini, sporind inteligența umană la niveluri de neimaginat. Pe de altă parte, această dezvoltare ar putea elibera forțe care să ducă la nimicirea noastră și la o formă de înrobire printr-o dictatură tehnologică.

Peter Thiel, un miliardar extrem de bogat, a cărui companie de analiză a datelor Palantir Technologies conduce în acest domeniu, a ținut recent o serie de prelegeri adresate unor lideri selectați din Silicon Valley, California. Tema conferințelor sale a fost Antihristul. El nu a încercat să avertizeze împotriva „ultimului om malefic" al Bibliei, care va prelua dominația mondială chiar înainte de revenirea lui Isus Hristos, ci a dorit să exploreze ce putem învăța din Cartea Apocalipsei și din profilul Antihristului despre evoluția societății. Thiel nu vede Antihristul ca pe o ființă deschis malefică, ci ca pe un lider care va ajunge la putere exploatând fricile oamenilor legate de starea lumii, pentru a impune un control global. Potrivit acestei viziuni, Antihristul va promite pace și siguranță în fața catastrofelor provocate de război, schimbări climatice, prăbușire economică sau de tehnologia scăpată de sub control, precum inteligența artificială.

Antihristul va ajunge la dominație globală nu printr-un asalt militar tradițional, ci prin integrarea datelor și supraveghere totală. În acest proces, cei din umbra lui vor „actualiza" omenirea, combinând oamenii cu mașinile în moduri care vor încerca să „îmbunătățească" proiectul original al lui Dumnezeu pentru umanitate. El va crea sisteme de inteligență artificială care să guverneze mai eficient decât actualele sisteme politice falimentare și va înființa un stat global de supraveghere care să cunoască fiecare gând și activitate umană.

Thiel și asociații săi par să lucreze la un proiect menit să pună în practică această viziune. El se află la vârful unora dintre cele mai mari imperii tehnologice ale lumii și construiește în tăcere mecanismele unui stat global polițienesc. În viziunea sa, drepturile fundamentale ale omului vin cu un preț: loialitate absolută față de sistem. „Dacă nu te supui, nu ai acces la mâncare." Un coșmar desprins parcă din Apocalipsă - exact profețiile biblice despre vremurile de pe urmă. În această „Lume Nouă și Curajoasă" (Brave New World):

- Inteligența artificială va rezolva schimbările climatice (Pace)
- Identitatea biometrică va elimina frauda (Siguranță)
- Moneda digitală va pune capăt criminalității financiare (Securitate)
- Supravegherea va preveni terorismul (Protecție)
- Editarea genetică va elimina bolile (Nemurire)

Dacă toate acestea se vor adeveri, societatea va fi preluată de forțe anti-creștine. Dar se vor împlini oare?

La Turnul Babel, Dumnezeu a încurcat limbile oamenilor pentru ca aceștia să nu mai poată colabora, iar marele proiect s-a prăbușit. În Babelul nostru modern, vedem de asemenea lumea extrem de divizată, cu un pericol foarte real de a se destrăma în haos, confuzie și prăbușire — pe măsură ce turnurile cad.

Se va uni lumea sau se va diviza

Lumea de astăzi este împărțită în două mari tabere: una condusă de Statele Unite ale Americii, împreună cu Marea Britanie, Uniunea Europeană, Japonia și aliații lor, și cealaltă condusă de China și Rusia, incluzând alianța BRICS și națiunile care s-au întâlnit recent în China, în cadrul Organizației de Cooperare de la Shanghai. Ambele grupuri caută să-și stabilească propria „Nouă Ordine Mondială", prin comerț, tehnologie și putere militară. Ambele au devenit puternice odată cu dezvoltarea noilor tehnologii pe care le răspândesc în întreaga lume. În același timp, ambele sunt amenințate datorită conflictelor interne, a datoriilor și a regresului moral, depărtarea de credința în Dumnezeu și pierderea sensului vieții. Să aruncăm o privire asupra câtorva dintre națiunile implicate, începând cu noi, în UK.

Marea Britanie

Silueta Londrei centrale este dominată de zgârie-norii uriași din Canary Wharf și City, simboluri ale puterii și bogăției Londrei ca centru al sistemului financiar global. Londra contribuie semnificativ la economia Regatului Unit, dar acum se află în declin, pe măsură ce afacerile și agenții care produc bogăție se mută în străinătate. Companiile și fabricile se închid în toată țara, fermierii dau faliment. Costurile energiei, datorate politicilor de emisii net zero, paralizează producția industrială și agricultura, în timp ce taxele ridicate și legislația muncii descurajează angajarea.

Un număr mare de tineri nu mai sunt implicați în educație, muncă sau formare profesională (așa-numiții NEET), depinzând de ajutoare guvernamentale și indemnizații de handicap, care adesea oferă mai mult decât un loc de muncă prost plătit. Datoria națională și cea personală crește, tinerii nu-și pot permite locuințe, în timp ce migranții ilegali aduși cu bărcile de bande criminale primesc cazare gratuită și ajutoare plătite din banii contribuabililor.

Există avertismente privind o criză economică iminentă, pe fondul creșterii datoriilor. În urmă cu un an, Sir Keir Starmer a anunțat că noul său guvern laburist va „repara temeliile societății". Acum, dovezile arată că temeliile economice și spirituale ale națiunii se prăbușesc. Creșterea criminalității, proliferarea comportamentelor antisociale și slăbirea coeziunii comunitare generează tensiuni tot mai mari în numeroase orașe.

Credința creștină este atacată mai mult ca niciodată, pe măsură ce forțe anticreștine preiau controlul asupra instituțiilor noastre. Acum, aceste fundații se clatină — și guvernul odată cu ele. Turnurile cad.

Franța și Uniunea Europeană

Franța devine aproape de neguvernat, cu un conflict acid între partidele de extremă dreapta și extremă stângă din parlament, niveluri ale datoriei mult mai mari decât cele ale Regatului Unit și semne similare de colaps social și economic. Probleme similare se regăsesc în toată Europa. Turnurile cad.

Statele Unite ale Americii

De când a venit la putere, Donald Trump lucrează la proiectul său de a „Face America Măreață din Nou". A oprit migrația ilegală și a declarat război culturii „woke", impusă societății de stânga liberală. El urmărește consolidarea bogăției și puterii Statelor Unite, prin transformarea țării într-o economie cât mai autosustenabilă.

A introdus tarife vamale menite să descurajeze competiția străină pe piața internă, determinând companiile internaționale să-și producă bunurile pe teritoriul american. Totuși, această politică generează

vulnerabilități în economia SUA și la nivel global. Datoria publică americană crește cu aproape 3 milioane de dolari pe minut, ajungând la circa 37,5 trilioane. În paralel, se accentuează o criză economică marcată de scumpirea locuințelor și a alimentelor, ceea ce împinge tot mai mulți cetățeni spre sărăcie și îndatorare. În plan social, prăpastia tot mai mare dintre forțele de stânga și cele de dreapta alimentează polarizarea și conflictul intern. Statele Unite exercită o influență semnificativă asupra economiei mondiale datorită statutului dolarului american ca monedă de rezervă globală și a rolului sistemului petrodolarului.

Această poziție oferă Washingtonului un instrument puternic de politică externă, permițându-i să impună sancțiuni economice unor state precum Rusia sau Iran. Președintele rus Vladimir Putin a criticat în repetate rânduri ceea ce el numește „lumea unipolară", dominată

de SUA și de aliații săi, pledând pentru o ordine mondială multipolară, în care influența americană să fie diminuată, iar dominația dolarului în comerțul și finanțele internaționale să fie contestată. Donald Trump a avertizat, la rândul său, că pierderea statutului dolarului ca monedă dominantă ar echivala cu o înfrângere într-un război mondial. În acest caz, turnurile cad și în SUA.

China

Ascensiunea Chinei, de la o dictatură comunistă marcată de haos sub conducerea lui Mao Zedong, la statutul de a doua mare putere economică mondială în doar câteva decenii, reprezintă una dintre transformările majore ale secolului XXI. În septembrie, China a găzduit un summit al Organizației de Cooperare de la Shanghai, la care au participat 20 de lideri mondiali. În discursul său, președintele Xi Jinping a îndemnat statele membre să „se opună hegemonismului și politicilor de putere" - o referire evidentă la influența Statelor Unite. Evenimentul a fost perceput de analiști ca o platformă de consolidare a alianței dintre regimurile autoritare din China, Rusia, Coreea de Nord, Iran și Belarus.În paralel, Beijingul a organizat o amplă paradă militară în Piața Tiananmen, menită atât să impresioneze partenerii, cât și să transmită un mesaj de forță rivalilor. Prin inițiativa globală „Centura și Drumul", China continuă să-și extindă influența economică și strategică, construind rețele de comerț și infrastructură care leagă Asia de Europa, Africa și America de Sud.

Nu toate lucrurile merg bine în China. După o perioadă de expansiune spectaculoasă a creștinismului la începutul secolului XXI, autoritățile comuniste au lansat o campanie severă împotriva practicării libere a credinței, transformând numeroase biserici în instrumente de propagandă ideologică. Totuși, Dumnezeu privește - și încep să apară semne clare ale judecății Domnului asupra națiunii. Miracolul economic al Chinei se transformă într-o criză profundă. Creșterea spectaculoasă care a transformat China într-una dintre cele mai mari economii ale lumii pare să se clatine tot mai puternic. Fabricile se închid pe bandă rulantă, șomajul în rândul tinerilor atinge niveluri record, iar tot mai mulți renunță să-și mai caute un loc de muncă. Între timp, datoria totală a țării a ajuns la un nivel alarmant - de trei ori mai mare decât cea a Statelor Unite. În China, turnurile literalmente se prăbușesc. În unele regiuni, clădiri gigantice, cândva simboluri ale prosperității, sunt demolate controlat, după ce au rămas neterminate sau nelocuite. Imaginile cu rânduri întregi de zgârie-nori prăbușiți au devenit simbolul declinului imobiliar chinez.

Potrivit unui documentar despre „orașele-fantomă" ale Chinei, între 65 și 90 de milioane de locuințe au rămas goale - o risipă uriașă de oțel, beton și fonduri publice. Mii de oameni și-au pierdut economiile de-o viață investind în proiecte eșuate, în timp ce băncile și autoritățile locale se confruntă cu o lipsă acută de lichidități, din cauza creditelor neperformante și a prăbușirii pieței imobiliare. Specialiștii avertizează că stabilitatea întregului sistem financiar chinez este acum serios amenințată. Filmul aduce în prim-plan realitatea alarmantă a blocurilor-turn din marile orașe chineze, precum Nanjing și Shanghai, unde locuitorii trăiesc sub amenințarea constantă a prăbușirii clădirilor. Crăpăturile din pereți și tavane, ușile care nu se mai închid și lifturile defecte sunt semne clare ale unui dezastru iminent. Experții pun aceste probleme pe seama calității slabe a construcțiilor și a amplasării lor pe terenuri instabile, fără fundații suficient de solide.

Odată ce o clădire începe să se miște, spun specialiștii, nu mai poate fi salvată. Într-un caz documentat, autoritățile au emis un avertisment de urgență, cerând evacuarea imediată a locatarilor și interzicându-le să se întoarcă după bunuri. La scurt timp, imobilul s-a prăbușit, iar oamenii au rămas fără agoniseala de-o viață. China se confruntă în aceste zile cu o serie de fenomene meteo extreme, care au devastat mai multe regiuni ale țării.

Ploile torențiale au dus la prăbușirea locuințelor, transformarea străzilor în adevărate râuri și cedarea unor baraje și poduri, afectând grav infrastructura de protecție împotriva inundațiilor. Mai multe orașe situate în câmpie au fost inundate, iar o parte din capitala Beijing a fost lovită de o furtună de grindină de o violență rar întâlnită. Bucăți de gheață, de dimensiunea mingilor de tenis, au provocat pagube importante clădirilor și vehiculelor. În centrul atenției se află uriașul baraj „Three Gorges", de pe fluviul Yangtze, care reține trilioane de tone de apă și furnizează energie hidroelectrică pentru o mare parte din industria

chineză. Specialiștii avertizează însă asupra riscurilor generate de presiunea enormă exercitată asupra solului, care ar putea declanșa activitate seismică.

Un eventual colaps al barajului ar avea consecințe catastrofale: aproximativ 400 de milioane de oameni din regiunile aflate în aval ar fi în pericol, iar marile orașe Wuhan și Shanghai ar putea fi grav afectate. Turnurile cad.

Rusia

Rezervele uriașe de petrol și gaze ale Rusiei au adus țării o bogăție considerabilă, o mare parte ajungând în mâinile lui Vladimir Putin și ale oligarhilor apropiați. În orașe precum Moscova și Sankt Petersburg au răsărit zgârie-nori, iar Rusia și-a consolidat legăturile economice cu Europa prin exporturile de energie și investițiile companiilor occidentale. Situația s-a schimbat radical odată cu invazia Ucrainei, care a adus lumea în pragul unei posibile confruntări între NATO și Rusia. Moscova este implicată și în atacuri cibernetice, deschizând o nouă dimensiune a conflictului cu Occidentul.

Războiul a provocat suferințe uriașe Ucrainei și a fost devastator și pentru Rusia: peste un milion de soldați ruși au fost uciși sau răniți grav, iar aproximativ un milion de tineri au părăsit țara pentru a evita mobilizarea. Sancțiunile internaționale au afectat grav economia Rusiei, diminuând veniturile din exporturile de petrol și gaze, în timp ce costurile războiului continuă să crească. Atacurile Ucrainei asupra rafinăriilor și instalațiilor petroliere rusești au declanșat crize de combustibil, inflație și penurii alimentare. Nemulțumirea față de Putin, regimul său corupt și războiul considerat inutil este tot mai mare, însă statul polițienesc reușește să o mențină sub control. Există predicții conform cărora Rusia va rămâne fără bani și nu va putea face față iernii aspre care se apropie. Turnurile cad.

Ordine din haos

Oriunde te uiți în lume, există un sentiment de prăbușire iminentă — uneori din cauza problemelor de mediu, alteori din cauza eșecului sistemelor economice și a guvernărilor slabe, fie ele capitaliste sau comuniste.

Unii spun că puteri din umbră plănuiesc să profite de această situație și să aducă ordine din haos. Expresia latină „Ordo ab chao" - „ordine din haos" - este motto-ul gradului treizeci și trei din Ordinul Masonic. Există o serie de organizații obscure care lucrează la un proiect de instaurare a unui fel de Nouă Ordine Mondială. După cum am văzut în acest articol, există mai multe versiuni ale acestei ordini: una bazată pe America și Occident, alta pe China și aliații săi, și o alta susținută de ONU prin programul său Agenda 30, alături de „Marea Resetare" a Forumului Economic Mondial.

Aceasta ne aduce înapoi la Peter Thiel și viziunea sa „antihristică" despre o societate globalistă care folosește tehnologia și cărțile de identitate digitale pentru a controla populația. Barry Smith, erudit în studiul profețiilor din Noua Zeelandă care a murit în 2002, a văzut înaintea tuturor o lume fără bani cash. El a prezis monede digitale și un sistem global de control prin implanturi, fără de care oamenii nu vor putea cumpăra sau vinde – o imagine tulburătoare a viitorului nostru. În Apocalipsa 13 citim despre profeția Semnului Fiarei, pe care conducătorul lumii, cunoscut sub numele de Antihrist sau Fiara, o va impune: Şi a făcut ca toţi, mici şi mari, bogaţi şi săraci, slobozi şi robi, să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte, şi nimeni să nu poată cumpăra sau vinde fără să aibă semnul acesta, adică numele fiarei sau numărul numelui ei. Aici este înţelepciunea. Cine are pricepere să socotească numărul fiarei, căci este un număr de om. Şi numărul ei este: şase sute şaizeci şi şase. (Apocalipsa 13:16–18)

Când Ioan a scris Apocalipsa, tranzacțiile se realizau prin schimb de monede sau troc, iar ideea unui sistem în care un număr sau un semn marcat pe corpul unei persoane să fie folosit pentru comerț părea de neconceput.

Astăzi, însă, ne putem imagina cu ușurință o astfel de situație. Numerarul a fost deja înlocuit de cardurile de credit, fiecare asociat unui număr unic legat de identitatea posesorului. În prezent, odată cu dezvoltarea tehnologiilor de identificare biometrică și a blockchain-ului, realizarea acestei profeții devine din ce în ce mai plauzibilă. Sistemul oferă băncilor și, posibil, guvernelor, capacitatea de a urmări proveniența banilor, transformându-se într-un instrument puternic în combaterea criminalității și a evaziunii fiscale. În același timp, permite monitorizarea fiecărei tranzacții financiare, de la achiziția unei locuințe până la plata unei simple cafele. Este uimitor cum tehnologia modernă oferă posibilitatea de a efectua plăți și tranzacții fără numerar, folosind un dispozitiv purtat sau chiar implantat în corpul uman. O astfel de inovație nu a avut precedent în întreaga istorie a umanității. Această dezvoltare reprezintă un semn al vremurilor de pe urmă, înainte de revenirea lui Isus Hristos pe pământ. Când turnurile vor cădea, unde vei fi? Nu putem opri urgia ce se abate asupra societății noastre, dar ne putem salva de urmările ei, întorcându-ne la Dumnezeu și primind mântuirea în Isus Hristos.

Isus a spus: De aceea, pe oricine aude aceste cuvinte ale Mele și le face, îl voi asemăna cu un om cu judecată, care și-a zidit casa pe stâncă. A dat ploaia, au venit șuvoaiele, au suflat vânturile și au bătut în casa aceea; dar ea nu s-a prăbușit, pentru că avea temelia zidită pe stâncă. Însă oricine aude aceste cuvinte ale Mele și nu le face va fi asemănat cu un om nechibzuit, care și-a zidit casa pe nisip. A dat ploaia, au venit șuvoaiele, au suflat vânturile și au izbit în casa aceea; ea s-a prăbușit, și prăbușirea i-a fost mare. (Matei 7:24-27)

Rânduiala actuală a lumii se aseamănă cu o casă zidită pe nisip - nesigură, clătinată și menită pieirii. Împărăția acestei lumi va fi clătinată, dar împărăția lui Dumnezeu nu va fi clătinată și va dăinui în veci. (Evrei 12:25-28)

Cei care Îl primesc pe Isus drept Domn și Mântuitor află în El pacea și siguranța veșnică, neclintită în fața furtunilor acestei lumi.

Israel și Palestina. Este pace?

Pe 9 octombrie, președintele Donald Trump a prezentat planul său de pace pentru Israel și Orientul Mijlociu. Trei zile mai târziu, pe 13 octombrie, el s-a adresat Knessetului israelian, chiar în ziua în care 20 de ostatici israelieni erau eliberați și se întorceau acasă. În discursul său, Trump a mulțumit „Dumnezeului lui Avraam, Isaac și Iacov" și a declarat sfârșitul războiului, evocând „zorii istorici ai unui nou Orient Mijlociu". El a subliniat că acest moment va deschide calea pentru ca poporul Israelului și regiunea să trăiască „în pace și armonie". Apoi a zburat la Sharm El-Sheikh, unde a fost semnat un acord istoric între liderii Statelor Unite, Egiptului, Qatarului și Turciei, în cadrul unei ceremonii la care au participat peste 30 de lideri mondiali.

Președintele egiptean Abdel Fattah el-Sisi, care a jucat un rol-cheie în realizarea planului, a afirmat că acordul reprezintă un pas important spre crearea unui stat palestinian, considerat soluția finală pentru conflictul din Orientul Mijlociu. Aceeași poziție este susținută de ONU și de majoritatea țărilor participante, inclusiv Regatul Unit și Franța. Țările arabe implicate în Forța Internațională de Stabilizare, responsabilă cu supravegherea reconstrucției Fâșiei Gaza, susțin că obiectivul procesului de pace rămâne același.

Secretarul general al ONU, António Guterres, a explicat clar, în cadrul Adunării Generale a Națiunilor Unite din septembrie, ce înseamnă acest lucru: „Două națiuni independente, democratice și suverane - Israel și Palestina - să trăiască una lângă cealaltă, în pace și securitate, în cadrul unor frontiere recunoscute, pe baza granițelor stabilite înainte de 1967, cu Ierusalimul drept capitală a ambelor state, în conformitate cu dreptul internațional." Premierul israelian Benjamin Netanyahu a respins deja această propunere, afirmând că țările care o susțin (inclusiv Regatul Unit) răsplătesc astfel Hamas pentru actele sale teroriste. El a mai declarat că dușmanii Israelului nu doresc o soluție a celor două state, ci una a unui singur stat, care să înlocuiască statul evreu Israel. Statul palestinian propus ar urma să fie situat în Cisiordania, teritoriu asupra căruia Israelul a preluat controlul în timpul Războiului de Șase Zile din 1967, după ce Egiptul, Siria și Iordania s-au unit cu scopul declarat de a-i arunca pe evrei în mare. Israelul a obținut o victorie spectaculoasă, preluând controlul asupra regiunilor biblice Iudeea și Samaria, precum și asupra Orașului Vechi al Ierusalimului. Ulterior, Israelul a oferit returnarea acestor teritorii în schimbul păcii și al recunoașterii din partea lumii arabe, însă răspunsul a venit sub forma celor trei „nu-uri" adoptate la conferința de la Khartoum: fără pace, fără recunoaștere, fără negocieri cu Israelul.

Israel a început să construiască așezări (orașe) în Cisiordania, în special în zone cu semnificație religioasă, precum Kiryat Arba, lângă Hebron. Statul israelian a declarat întregul Ierusalim drept „capitala sa indivizibilă". În prezent, aproximativ 200.000 de israelieni locuiesc în zona din jurul Ierusalimului și circa 500.000 în Cisiordania / Iudeea și Samaria.

La 24 iulie, Knessetul a adoptat o rezoluție prin care afirmă că „Iudeea-Samaria și Valea Iordanului sunt o parte indivizibilă a teritoriului Israelului, patria istorică, culturală și spirituală a poporului evreu". Această revendicare se bazează pe istoria biblică a Israelului, documentul subliniind că „strămoșii și profeții națiunii au trăit și au acționat în aceste regiuni, iar acolo au fost puse bazele culturii și credinței evreiești."

Dacă un stat palestinian s ar înființa pe baza frontierelor din 1967, ar fi necesară desființarea așezărilor israeliene iar litorarul Israelului ar rămâne vulnerabil, întrucât o entitate ostilă ar putea opera la câteva zeci de kilometri de centrul său urban principal. Israel amintește și de precedentul Fâșiei Gaza: după retragerea israeliană din 2005, Hamas a preluat controlul efectiv al Fâșiei și a transformat Gaza într-un centru de comandă a terorismului, dotat cu rachete furnizate de Iran și guvernat de o cartă islamistă care urmărea nimicirea Statului Israel. În plus, autorități și servicii de informații au semnalat implicarea politică și logistică a Iranului în aprovizionarea și instruirea unor facțiuni armate din Gaza.

Parlamentul israelian (Knessetul) a sintetizat aceste argumente într o declarație oficială, afirmând că „masacrul din 7 octombrie 2023 a demonstrat că înființarea unui stat palestinian reprezintă un pericol existențial pentru Israel, cetățenii săi și întreaga regiune." Națiunile Unite și Liga Arabă susțin că Statul Palestinian ar trebui guvernat de Autoritatea Palestiniană (AP) - considerată mai moderată - și nu de Hamas. Conducerea AP este de fapt dominată de Fatah, aripa politică a Organizației pentru Eliberarea Palestinei (OEP). Statutul inițial al OEP, la fel ca și Carta Hamas, conținea prevederi care vizau eliminarea Israelului prin mijloace armate. În 1993, Yasser Arafat, în numele OEP, a semnat Acordurile de la Oslo cu Israelul, deschizând calea pentru înființarea Autorității Palestiniene. OEP afirmă că a modificat statutul inițial și a eliminat clauzele care solicitau nimicirea Israelului, dar surse israeliene susțin că aceste prevederi nu ar fi fost niciodată anulate în mod legal. De asemenea, există dovezi conform cărora Arafat ar fi

considerat Acordurile de la Oslo „o soluție temporară", „prima etapă" a unui plan mai amplu de a folosi teritoriile retrase de Israel pentru a-l ataca și, în final, a-l nimici.

Autoritatea Palestiniană folosește moscheile, mass-media și școlile pentru a răspândi ura față de Israel și evrei. A finanțat și susținut terorismul prin politica „plată pentru ucidere", care recompensează atacatorii și familiile lor.

Majoritatea locuitorilor din Cisiordania au sprijinit atacul Hamas din 7 octombrie, semnalând dorința de a distruge Israelul și de a înființa un stat arab musulman.

Armata puternică și sistemul de apărare al Israelului au împiedicat până acum acest plan, dar autoritățile palestiniene speră să slăbească Israelul printr-un tratat de pace fals, pe care intenționează să-l încalce ulterior.

Dimensiunea biblică

Biblia anunță în proorocii, destinul poporului evreu: Israelul, risipit cândva până la marginile pământului, se va ridica din nou și se va întoarce în țara strămoșilor săi. Această reîntoarcere nu este întâmplare istorică, ci semn al vremurilor din urmă - o pregătire măreață pentru revenirea lui Mesia, Yeshua (Isus), Regele gloriei. Căci vă voi scoate dintre neamuri, vă voi strânge din toate țările și vă voi aduce înapoi în țara voastră. … Veți locui în țara pe care am dat-o părinților voștri; voi veți fi poporul Meu, și Eu voi fi Dumnezeul vostru. (Ezechiel 36:24-28) Vezi, de asemenea: Isaia 11; Ieremia 30–32; Zaharia 12–14. Textele biblice, împreună cu viziunea profetică a „oaselor uscate" din Ezechiel 37, conturează imaginea unei reîntoarceri a poporului evreu într-o stare de necredință, urmată însă de o convertire națională profundă. În vremea marilor necazuri care vor veni, Duhul Sfânt va aduce o înviere spirituală, o naștere din nou a Israelului, împlinind astfel promisiunea restaurării divine.

Înainte de acele vremuri, națiunea va trece prin încercări grele și se va confrunta cu uneltiri ascunse menite să o nimicească - asemeneacomplotuluiprofețitînPsalmul83: Căci iată, vrăjmașii Tăi se frământă, și cei ce Te urăsc înalță capul. Ei zic: «Veniți să-i nimicim din mijlocul neamurilor, ca să nu se mai pomenească numele lui Israel!» S-au unit cu o inimă, fac un legământ împotriva Ta.

Psalmul zugrăvește cu forță profetică intervenția suverană a lui Dumnezeu, care se ridică în apărarea lui Israel și îl salvează din mâinile inamicilor săi. Scenele descrise poartă ecoul marilor confruntări escatologice, amintind de războiul lui Gog și Magog din cartea profetului Ezechiel (capitolele 38–39). Acolo, o alianță a neamurilor se ridică împotriva poporului lui Dumnezeu, însă Domnul însuși intervine, aducând o izbăvire miraculoasă și desăvârșind planul Său de judecată și răscumpărare. Psalmul devine astfel o proclamare a biruinței divine și o mărturie a credincioșiei lui Dumnezeu față de Israel în fața amenințărilor lumii. Ierusalimul rămâne punctul central al evenimentelor profetice viitoare.

Confruntările internaționale se vor concentra asupra acestui oraș, iar profetul Zaharia avertizează:
Iată, voi face din Ierusalim un potir care dă amețeală pentru toate popoarele din jur. În ziua aceea, voi face din Ierusalim o piatră grea pentru toate popoarele; tot cel ce o va ridica va fi sfărâmat. Toate neamurile pământului se vor aduna împotriva lui. (Zaharia 12:2-3)

Mai mult, națiunile care vor încerca împărțirea teritorială a Israelului vor atrage judecata lui Dumnezeu. Profetul Ioel scrie:

Căci iată, în zilele acelea și în vremea aceea, când voi aduce înapoi robii lui Iuda și ai Ierusalimului, voi aduna și toate neamurile și le voi aduce în Valea lui Iosafat; acolo voi intra în judecată cu ele pentru poporul Meu, moștenirea Mea, Israel, pe care l-au risipit între neamuri; ei au și împărțit pământul Meu. (Ioel 3:12)

Daniel 9.27

Este cu adevărat pace? Președintele american Donald Trump a proclamat că a adus „pacea veșnică" în Orientul Mijlociu prin planul său diplomatic. Însă, din perspectivă biblică, numai Dumnezeu este Cel care poate instaura ceva cu adevărat veșnic - mai ales când este vorba despre pacea între popoare. Deși acordul politic este prezentat ca o garanție împotriva unui nou conflict mondial, Scriptura vorbește despre o realitate diferită. Profețiile din Ezechiel 38–39, Zaharia 12–14 și Apocalipsa 16 și 19 descriu un război global ce va izbucni tocmai din cauza teritoriului statului Israel și a Ierusalimului. Biblia avertizează asupra celor care spun „Pace, pace!" acolo unde nu este pace: Pace, pace, dar nu este pace (Ieremia 6:14)

Și mai spune: Când vor zice: „Pace și liniște!", atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată, și nu va fi chip de scăpare. (1Tesaloniceni 5:3)

Dacă nu este pace, atunci se leagă de această profeție biblică din Cartea lui Daniel? El va face un legământ trainic cu mulți timp de o săptămână, dar la jumătatea săptămânii va face să înceteze jertfa și darul de mâncare și pe aripa urâciunilor idolești va veni unul care pustiește, până va cădea asupra celui pustiit prăpădul hotărât. (Daniel 9:27)

Profetul Isaia ridică un avertisment solemn împotriva poporului care își caută siguranța în alianțe înșelătoare și în minciuni politice, în loc să se încreadă în Dumnezeu. Iudeii, spune el, se laudă că au încheiat un legământ cu moartea și o învoială cu locuința morților, crezând că astfel vor scăpa de urgia ce se apropie. Dar Isaia demască această iluzie ca pe o formă gravă de autoamăgire – o credință oarbă în promisiuni false, zidite pe nisipul minciunii și al necredinței.

Pentru că ziceți: «Noi am făcut un legământ cu moartea, am făcut o învoială cu locuința morților; când va trece urgia apelor năvălitoare, nu ne va atinge, căci avem ca loc de scăpare neadevărul și ca adăpost minciuna (Isaia 28:15) În contextul mai larg al capitolului 28, Isaia avertizează asupra pericolelor încrederii în alianțe externe și în speranțe false, subliniind că adevărata protecție vine doar prin întoarcerea sinceră la Dumnezeu. Mulți experți în profeții văd o legătură între Planul de Pace al lui Trump și Daniel 9:27.

„Acordul, care prevede eliberarea ostaticilor, încetarea treptată a ostilităților și o nouă structură de guvernare pentru Gaza, a fost acceptat de toate părțile și susținut de o coaliție internațională. Un«ConsiliulPăcii»-care,potrivitrelatărilor, ar putea fi supravegheat de Statele Unite și de personalități europene precum Tony Blair - va monitoriza implementarea

acordului. Mai multe state vor acționa ca garanți. Luptele se vor opri. Gaza va începe reconstrucția. Pentru mare parte din lume, aceasta pare a fi un miracol mult așteptat. Dar pentru cercetătorii profețiilor biblice, ridică întrebări profunde și chiar tulburătoare. Ar putea fi acesta începutul păcii despre care a vorbit Daniel - aceea care pornește, în fapt, ceasul profetic final?" Daniel 9:27 vorbește despre un personaj care va întări un legământ cu mulți. Formularea este izbitoare – nu „va crea," ci „va întări." În ebraică, termenul sugerează consolidarea sau aplicarea unui acord deja existent.

Donald Trump s-a lăudat deja că acest plan nu este doar despre Gaza, ci reprezintă începutul păcii pentru întreaga regiune a Orientului Mijlociu. Aceasta este doar prima etapă și, clar, există planuri pentru a aduce ceva mai amplu în viitor. Pentru moment, se acționează pas cu pas, până când se va crea impulsul necesar unui plan de pace mult mai mare, care să implice mai multe națiuni. Profeția lui Daniel sugerează că un viitor conducător mondial va întări, într-o zi, un legământ deja existent între Israel și „mulțimea" (multe națiuni implicate în rezolvarea problemei). În limbaj profetic, acest act de confirmare marchează începutul ultimei perioade de șapte ani din istorie – timpul care conduce către revenirea lui Hristos. Suntem acolo deja? Aproape sigur că nu. Dar acesta ar pune bazele a ceea ce, într-o zi, va evolua în acel legământ –prima piatră într-o structură care, conform profeției, va atrage într-o zi atenția întregii lumi.

Ceea ce face acest acord de pace atât de neobișnuit este supravegherea sa multinațională. Nu implică doar Israel și Hamas, ci este garantat de o coaliție de puteri externe: Statele Unite, țările arabe și Europa. În centrul acestei structuri se află așa-numitul „Consiliu al Păcii" – un organism global care va ajuta la guvernarea Fâșiei Gaza și va asigura respectarea acordului.

La prima vedere, poate părea doar un aspect administrativ, dar dintr-o perspectivă spirituală, este fascinant. Apocalipsa 13 și 17, precum și cartea lui Daniel, capitolele 2 și 7, descriu apariția unei puteri finale mondiale, condusă de zece lideri sau „împărați" care își cedează autoritatea unui personaj dominant. „Fiara cu zece coarne" din Apocalipsa reprezintă o alianță politică care, în cele din urmă, slujește unui singur conducător – Anticristul.

Deși acordul actual nu menționează explicit o durată de șapte ani, unele rapoarte sugerează că ar putea fi un plan pe termen lung, desfășurat treptat, cu verificări și evaluări pe parcursul mai multor ani. Pentru cei interesați de profeții, acest detaliu este extrem de important. În cronologia descrisă de Daniel, „săptămâna finală" înseamnă șapte ani - perioada în care Anticristul va apărea, Israelul va trăi o pace aparentă, templul va fi profanat și lumea se va îndrepta spre revenirea triumfală a lui Hristos. Prophecy News Watch Acest articol arată că există într-adevăr un plan care ar putea fi confirmat sau consolidat la o dată ulterioară, printr-un conducător care se va dovedi a fi Antihristul.

El va întări legământul cu mulți pentru o săptămână - o perioadă de șapte ani. (Daniel 9:27) Contextul acestui verset se află în cartea lui Daniel 9.24-27. Aceasta este o revelație dată profetului Daniel de îngerul Gabriel, referitoare la viitorul Israelului și la venirea lui Mesia, cu referire specială la Ierusalim.

Când această succesiune de evenimente se va împlini, toate promisiunile din Scripturile ebraice referitoare la poporul evreu și la Ierusalim vor fi împlinite: Șaptezeci de săptămâni au fost hotărâte asupra poporului tău și asupra cetății tale celei sfinte, până la încetarea fărădelegilor, până la ispășirea păcatelor, până la ispășirea nelegiuirii, până la aducerea neprihănirii veșnice, până la pecetluirea vedeniei și a proorociei și până la ungerea Sfântului sfinților. (Daniel 9:24)

Conform versetelor 25-26, Mesia urma să apară după un calendar de 490 de ani (70 de săptămâni), calculat de la decretul de reconstruire a Ierusalimului. Primele 7 săptămâni (49 de ani) și următoarele 62 de săptămâni (434 de ani) totalizează 69 de săptămâni (483 de ani). Biblia menționează în Neemia 2 că regele persan Artaxerxes a aprobat refacerea zidurilor Ierusalimului în jurul anului 445 î.Hr. Pornind de la această dată, perioada se încadrează între 29 și 32 d.Hr., perioada crucificării lui Isus.

Trebuie înțeles că de la porunca pentru rezidirea Ierusalimului până la Unsul (Mesia), vor trece șapte săptămâni; apoi timp de șaizeci și două de săptămâni, piețele și gropile vor fi zidite din nou, și anume în vremuri de strâmtorare. După aceste șaizeci și două de săptămâni, Unsul va fi stârpit și nu va avea nimic. Poporul unui domn care va veni va nimici cetatea și Sfântul Locaș, și sfârșitul lui va fi ca printr-un potop; este hotărât că războiul va ține până la sfârșit și împreună cu el și pustiirile. (Daniel 9:25-26)

Textul folosește cuvântul ebraic Mashiach, care înseamnă Mesia sau Unsul, care va fi „tăiat, dar nu pentru sine". Aceasta este o profeție a crucificării Domnului Isus, când El avea să sufere o moarte violentă, nu pentru sine, ci pentru păcatele altora.

Isaia a vorbit, de asemenea, despre acest eveniment în celebra profeție a Robului Durerii obișnuit cu suferința referitoare la Mesia asupra căruia Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră, a tuturor. (Isaia 53:6)

O interpretare literală a acestor versete arată că Mesia (Mashiach) trebuia să moară și să învieze din morți înainte de dărîmarea celui de-al Doilea Templu în anul 70 d.Hr. Singurul care a împlinit această profeție este Isus Hristos / Yeshua ha Mashiach în ebraică. El a venit la momentul potrivit, conform datelor indicate în profeția lui Daniel. La 40 de ani după răstignirea și învierea Domnului Isus, „poporul prințului care va veni" (romanii) a înăbușit revolta evreiască și a dărîmat orașul Ierusalim și Templul, marcând începutul unei perioade de „război și pustiiri". Astfel a început exilul evreiesc între națiuni. Țara a fost apoi locuită și condusă de diferite popoare neevreiești și redenumită de romani Palestina.

Isus a prorocit acest eveniment în Luca 19:41-44 și 21:21-24:

Dar când vei vedea Ierusalimul încercuit de oștiri, să știi că pustiirea lui este aproape." El a mai avertizat: „Căci va fi o mare nenorocire în țară și mânia se va abate asupra acestui popor. Ei vor cădea de sabie și vor fi duși robi în toate neamurile. Și Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri până ce se vor împlini vremurile neamurilor.

Săptămâna Șaptezeci

Aceasta ne conduce până la sfârșitul celei de-a 69-a săptămâni a profeției lui Daniel și ne lasă întrebarea: ce facem cu săptămâna a 70-a, o perioadă de 7 ani? Interpretarea despre viitor a acestei profeții susține că există un interval între cea de-a 69-a și cea de-a 70-a săptămână. Intervalul începe odată cu nașterea Bisericii la Rusalii (Faptele Apostolilor 2) și se încheie odată cu răpirea Bisericii (1 Tesaloniceni 4:13-17). Motivul acestui interval este că mesajul lui Gabriel către Daniel se referă doar la planul lui Dumnezeu pentru „poporul tău" (poporul evreu) și pentru „sfântul tău oraș" (Ierusalim). Nu vorbește despre epoca Bisericii. După răpirea Bisericii, Dumnezeu se va ocupa din nou direct de Israel și de poporul evreu, cînd va fi revelat poporul Său și la revenirea Sa pe Muntele Măslinilor, în afara Ierusalimului. (Zaharia 12-14).

Aceasta indică următoarea succesiune de evenimente care s-au întâmplat sau se vor întâmpla în desfășurarea acestei profeții:
• Versetul 25: Restaurarea evreilor la Ierusalim după robia din Babilon, cu reconstrucția orașului și a celui de-al Doilea Templu. Evenimentul a avut loc între 483–444 î.Hr.
• Versetele 25-26: Venirea lui Mesia, Yeshua (Isus Hristos), în zilele celui de-al Doilea Templu. El va fi respins și dat la moarte, potrivit cu planul lui Dumnezeu. Va mîntui omenirea de păcate, va învia din morți și se va înălța la cer, și va lăsa credincioșilor Duhul Sfânt pentru a echipa Biserica adevărată să răspândească Evanghelia. Aceste evenimente s-au petrecut în jurul anilor 29–32 d.Hr.
• Versetul 26: Dărîmarea celui de-al Doilea Templu de către poporul conducătorului care va veni (romanii). Aceasta va fi urmată de pustiirea Ierusalimului și de împrăștierea evreilor în națiuni. Evenimentul a avut loc în 70 d.Hr. cu efecte ulterioare în anii ce au urmat.
• Intervalul dintre versetele 26 și 27: După moartea și învierea lui Isus, mesajul Evangheliei se răspândește în lume prin Biserica adevărată. Aceasta nu face parte din profeția lui Daniel 9, care se referă doar la Israel și Ierusalim, dar este consemnată în Noul Testament, care oferă imaginea completă a lui Mesia prezisă de Daniel 9:25-26. Procesul a început între 30–33 d.Hr. și continuă și astăzi.
• Intervalul dintre versetele 26 și 27, partea a doua: Evreii vor fi împrăștiați în națiuni. Ierusalimul va fi condus de diferite puteri străine. În vremea sfârșitului, Israel va fi restaurat în timp de război și conflict, pregătind revenirea lui Mesia. Aceste evenimente au început după 70 și 135 d.Hr. continuând prin ani de dispersie, culminând cu restaurarea Israelului ca stat evreu în 1948 și cu recâștigarea controlului asupra Ierusalimului în 1967.
• A 70-a săptămână: Începe cu confirmarea unui legământ de șapte ani cu Israel și „mulți". Acesta este un eveniment viitor, care nu s-a împlinit încă, dar care ar putea fi iminent. Aceasta declanșează perioada de șapte ani a Necazului cel Mare, ultima etapă a acestei epoci înainte de revenirea lui Mesia, cu o pace negociată de „prințul care va veni" (Antihristul). Legământul va fi încălcat de Antihrist la mijlocul acestei perioade (după trei ani și jumătate), când va instala așa-numita „urâciune a pustiirii" în locul sfânt. Aceasta va marca perioada finală a Necazului cel Mare, care precede revenirea lui Mesia (Matei 24:15-31, Apocalipsa 6-19), ducând la judecata finală care va lovi „pustiitorul".
• Revenirea lui Mesia: El se va întoarce personal și va împlini profețiile despre Vremurile Mesianice din Biblia ebraică (Daniel 9:24). Va domni peste lume din Ierusalimul restaurat timp de 1000 de ani, aducând pace și dreptate pe pământ (Isaia 2:1-4, Zaharia 14, Apocalipsa 20). Dacă situația se va confirma, un acord menit să pună capăt conflictului arab-israelian va marca un eveniment de proporții istorice. Va aduce cu sine promisiunea păcii… dar pacea adevărată nu va veni. Va fi precedat de venirea Domnului pentru Biserica Sa în evenimentul cunoscut sub numele de răpirea Bisericii. Căci Însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul. Mângâiați-vă dar unii pe alții cu aceste cuvinte. (1Tesaloniceni 4:16-18)

Va urma o perioadă de mari necazuri pe pământ. Isus a spus că această perioadă va fi imediat înainte de revenirea Sa: Pentru că atunci va fi un necaz așa de mare, cum n-a fost niciodată de la începutul lumii până acum și nici nu va mai fi…. Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului, toate semințiile pământului se vor boci și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și cu o mare slavă. (Matei 24:21-30)

Și Daniel 12:1-3 a vorbit despre acest lucru. Căci aceasta va fi o vreme de strâmtorare cum n-a mai fost de când sunt neamurile și până la vremea aceasta. Dar, în vremea aceea, poporul tău va fi mântuit, și anume oricine va fi găsit scris în carte. Mulți din cei ce dorm în țărâna pământului se vor scula: unii pentru viața veșnică și alții pentru ocară și rușine veșnică.

Yeshua/Isus este Mesia promis de Dumnezeu și vestit de profetul Daniel împreună cu ceilalți profeți ai lui Israel. La vremea hotărâtă de Dumnezeu, El a venit pe pământ pentru a suferi și a muri ca jertfă pentru păcatele întregii omeniri.

Dar lucrarea Sa nu s-a încheiat acolo - El va reveni, așa cum a promis și va mîntui pe toți care l-au ales ca Domn prin credință și și ale căror nume sunt scrise în Cartea Vieții. Numai El poate aduce o pace adevărată și durabilă în Israel și în întreaga regiune a Orientului Mijlociu - o pace pe care nicio putere omenească nu o poate instaura. Această promisiune se va împlini la revenirea Sa glorioasă, când profeția lui Isaia 2:1-4 se va materializa.

Se va întâmpla în scurgerea vremurilor că muntele Casei Domnului va fi întemeiat ca cel mai înalt munte; se va înălța deasupra dealurilor și toate neamurile se vor îngrămădi spre el. Popoarele se vor duce cu grămada la el și vor zice: „Veniți, să ne suim la muntele Domnului, la Casa Dumnezeului lui Iacov, ca să ne învețe căile Lui și să umblăm pe cărările Lui!" Căci din Sion va ieși Legea și din Ierusalim, Cuvântul Domnului. El va fi Judecătorul neamurilor, El va hotărî între un mare număr de popoare, așa încât din săbiile lor își vor făuri fiare de plug și din sulițele lor, cosoare: niciun popor nu va mai scoate sabia împotriva altuia și nu vor mai învăța războiul. (Isaia 2:1-4)

Descifrarea Apocalipsei

Descoperirea lui Isus Hristos, pe care I-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care trebuie să se întâmple în curând.

Ultima carte a Bibliei, Apocalipsa, începe cu un verset care relevă două aspecte esențiale. În primul rând, cartea reprezintă o revelație – termenul grecesc „Apokalypsis" înseamnă „dezvăluire" sau „descoperire" – a lui Isus Hristos, arătarea Sa în slava cerească. În al doilea rând, Apocalipsa descrie evenimentele care trebuie să aibă loc înainte de revenirea Sa.

În Apocalipsa 1:19, Domnul îi dă lui Ioan următoarea poruncă: Scrie lucrurile pe care le-ai văzut, cele ce sunt și cele ce vor fi după acestea.

Aceasta descriere prezintă cele trei secțiuni ale cărții:

- Lucrurile pe care le-ai văzut.

În primul capitol al Apocalipsei, Ioan primește o viziune a Domnului Isus Hristos în slava cerească. De astă dată nu mai este „Omul durerilor", smerit și răstignit pentru păcatele lumii. Acum, El se arată ca Domnul Înviat, plin de slavă, care trăiește, deși a fost mort, și iată că este viu în vecii vecilor. El are cheile Locuinței morților și ale morții însăși". El este „Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine, Atotputernicul, prin urmare, deopotrivă cu Dumnezeu.

- Lucrurile care sunt.

Capitolele 2 și 3 din Apocalipsă conțin mesajele Domnului către cele șapte biserici din regiunea Asiei Mici (actuala parte vestică a Turciei). Aceste biserici, aflate în jurul cetății Efes, erau comunități reale, în care Ioan slujise ca pastor și episcop. În cuvintele trimise fiecăreia se regăsesc atât laude, cât și mustrări, dezvăluind starea spirituală a acestor biserici. Totodată, ele rămân relevante pentru starea duhovnicească a diferitelor biserici de-a lungul epocilor creștine, până în vremea noastră.

- Lucrurile care vor fi după acestea.

Aceasta este tema cea mai potrivită cu subiectul nostru și cea asupra căreia ne vom opri acum mai îndeaproape. Ea începe cu cuvintele adresate lui Ioan în capitolul 4, versetul 1: După aceste lucruri m-am uitat, și iată că era o ușă deschisă în cer; și glasul cel dintâi, pe care-l auzisem ca sunetul unei trâmbițe vorbind cu mine, a zis: 'Suie-te aici și-ți voi arăta ce are să se întâmple după aceste lucruri.

Ce se va întâmpla după aceste lucruri?

După mesajul către biserica din Laodiceea, care încheie capitolul 3, Ioan este în mod supranatural ridicat în cer printr-o ușă deschisă. Acolo vede slava lui Dumnezeu, a Celui prin care toate lucrurile au fost create, și îngerii din jurul tronului strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt este Domnul Dumnezeu Atotputernicul, Cel ce era, Cel ce este și Cel ce vine.

Apoi vede un sul pe care nimeni nu putea să-l deschidă, până când apare Unul numit Leul din seminția lui Iuda și Mielul care fusese junghiat. Aceste două titluri Îl identifică pe Isus/Yeshua, Mesia, care era din seminția lui Iuda (vezi Matei 1) și este Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii (Ioan 1:29).

El este vrednic să deschidă pecețile acestui sul. Vrednic ești Tu să iei cartea și să-i rupi pecețile, căci Tu ai fost junghiat și ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și din orice neam. Ai făcut din ei o împărăție și preoți pentru Dumnezeul nostru, și ei vor împărăți pe pământ. (Apocalipsa 5:9-10) Scena se mută pe Pământ, unde Ioan primește revelația despre consecințele deschiderii pecetilor.

Începând cu pasajul despre Cei Patru Călăreți ai Apocalipsei, se marchează începutul perioadei finale a necazului pe Pământ. Evenimentele care urmează descriu astfel cei șapte ani ai Necazului cel Mare, dezvoltând ceea ce Isus a spus în Matei, capitolul 24.

Când a rupt Mielul cea dintâi din cele şapte peceţi, m-am uitat şi am auzit pe una din cele patru făpturi vii zicând cu un glas ca de tunet: „Vino şi vezi!" M-am uitat, şi iată că s-a arătat un cal alb. Cel ce şedea pe el avea un arc; i s-a dat o cunună şi a pornit biruitor, ca să biruiască. Când a rupt Mielul a doua pecete, am auzit pe a doua făptură vie zicând: „Vino şi vezi!" Şi s-a arătat un alt cal, roşu ca focul. Celui ce şedea pe el i s-a dat puterea să ia pacea de pe pământ, pentru ca oamenii să se junghie unii pe alţii; şi i s-a dat o sabie mare. Când a rupt Mielul a treia pecete, am auzit pe a treia făptură vie zicând: „Vino şi vezi!" M-am uitat, şi iată că s-a arătat un cal negru. Cel ce şedea pe el avea în mână o cumpănă. Şi în mijlocul celor patru făpturi vii am auzit un glas care zicea: „O măsură de grâu pentru un dinar, şi trei măsuri de orz pentru un dinar; dar de untdelemn şi de vin să nu te atingi!" Când a rupt Mielul a patra pecete, am auzit glasul făpturii a patra zicând: „Vino şi vezi!" M-am uitat, şi iată că s-a arătat un cal gălbui.

Cel ce şedea pe el se numea Moartea, şi împreună cu el venea Locuinţa morţilor. Li s-a dat putere peste a patra parte a pământului, ca să omoare cu sabia, cu foametea, cu molima şi cu fiarele pământului. (Apocalipsa 6:1-8)

Această secțiune din Apocalipsa începe cu un călăreț pe calul alb (6:2) care iese biruind și ca să biruiască. Cine este el? O posibilă interpretare susține că primul călăreț din Apocalipsa ar fi Isus Hristos, venind să biruiască lumea cu puterea Evangheliei. Totuși, această viziune ridică dificultăți semnificative.

Mai întâi, în momentul descris, Hristos Se află în cer; ar putea, aşadar, să Se arate simultan şi pe pământ? În al doilea rând, urmările apariţiei acestui călăreţ sunt războiul, foametea şi moartea în masă - realităţi care nu rezultă din vestirea Evangheliei, ci dimpotrivă.

Un alt detaliu semnificativ este faptul că el poartă un arc, dar nu şi săgeţi, iar coroana sa este de altă natură decât cea a Domnului Isus din Apocalipsa 19. În textul grecesc, termenul folosit aici este stephanos — o cunună oferită biruitorilor în competiţii, nu diadēma, coroana regală a suveranilor. Mai mult, această cunună îi este „dată", semn al unei recompense primite, nu al unei autorităţi intrinseci.

Prin urmare, o interpretare alternativă - şi poate mai coerentă în context - este aceea că acest călăreţ simbolizează apariţia Antihristului. El se ridică la începutul perioadei de necaz, aducând o pace aparentă şi fiind primit de lume ca un „salvator" într-o epocă de criză profundă. Însă pacea sa este una înşelătoare: imediat după el vine calul roşu al războiului, care ia pacea de pe pământ, urmat de calul negru al foametei şi, în cele din urmă, de calul galben-verzui al morţii - aducând pierzania asupra unui sfert din omenire.

Al cincilea sigiliu descrie martirii care îşi dau viaţa pentru Domnul în această perioadă a necazului (6:9–11). Al şaselea sigiliu prezintă evenimentele finale care preced a doua venire a Domnului pe pământ: soarele se întunecă, luna se preface în sânge, iar împăraţii pământului se ascund de „mânia Mielului", strigând: Cădeţi peste noi şi ascundeţi-ne de faţa Celui ce şade pe tron şi de mânia Mielului! Căci a venit ziua cea mare a mâniei Lui, şi cine poate sta în picioare? Capitolele următoare tratează Necazul cel Mare, oferind detalii suplimentare despre lucrurile care se vor întâmpla „după acestea". Aceste capitole nu sunt prezentate în ordine cronologică.

Capitolul şapte revine la evenimentele de la începutul necazului, începând cu expresia „După aceste lucruri". Aici este descrisă pecetluirea celor 144.000 de oameni mântuiţi dintre seminţiile lui Israel, care vor predica Evanghelia în acea vreme, precum şi o mare mulţime de oameni care ies din marea strâmtorare şi şi-au spălat hainele şi le-au albit în sângele Mielului (7:7–14). Aceştia sunt sfinţii din timpul necazului - cei care Îl primesc pe Isus Hristos ca Mântuitor în perioada finală de şapte ani.

Capitolele 8-11 din Apocalipsa deschid o scenă dramatică, unde sunetul celor şapte trâmbiţe vesteşte judecăţile lui Dumnezeu asupra pământului. La fiecare glas de trâmbiţă, natura însăşi se cutremură: copacii şi iarba sunt mistuite de foc, un munte uriaş se prăbuşeşte în mare – poate o imagine a unui asteroid devastator, apele râurilor şi izvoarelor devin amare şi otrăvite, iar lumina soarelui se întunecă sub un văl dens de fum şi praf, semn al tulburării cosmice (Apocalipsa 8:6–12).

Această succesiune de catastrofe culminează cu evenimentul suprem: revenirea Domnului Isus Hristos. Atunci, împărăţiile lumii au ajuns ale Domnului nostru şi ale Hristosului Său, şi El va împărăţi în vecii vecilor"(Apocalipsa 11:15). Este momentul în care istoria omenirii îşi află răscrucea şi tronul cerului se arată biruitor peste toate puterile pământului. Capitolul 12 revine apoi şi descrie modul în care Dumnezeu se ocupă de Israel în această vreme. Urmează capitolele 13 şi 14, care zugrăvesc ascensiunea unei false „treimi satanice" – Diavolul, Fiara şi Profetul mincinos.

Aceştia preiau controlul lumii, persecută sfinţii şi impun semnul Fiarei, pecetea fără de care nimeni nu mai poate cumpăra sau vinde. Este vremea întunecării globale, a tiraniei spirituale şi economice.

Apoi, capitolele 15 şi 16 prezintă judecăţile potirelor, ultimul şi cel mai teribil val de pedepse divine. Acestea pregătesc scena pentru bătălia finală de la Armaghedon – confruntarea decisivă între forţele răului şi împărăţia lui Dumnezeu. În cele din urmă, capitolele 17 şi 18 oferă o privire detaliată asupra Babilonului – simbol al civilizaţiei corupte, unde religia şi economia se unesc într un sistem condus de Satan. Prăbuşirea Babilonului înseamnă sfârşitul definitiv al lumii subjugate de rău şi începutul împărăţiei veşnice a lui Hristos.

Dacă încerci să interpretezi aceste evenimente ca desfăşurându-se unul după altul, ele par să nu se lege logic. Totuşi, are sens dacă înţelegem că judecăţile sigiliilor, ale trâmbiţelor şi ale potirelor se desfăşoară în paralel — descriind aceeaşi perioadă de timp din unghiuri diferite. Capitolele dintre aceste serii de judecăţi oferă detalii suplimentare despre forţele spirituale aflate în conflict, între bine şi rău. Capitolul 19 din Apocalipsă prezintă a doua venire a lui Isus Hristos pe pământ. El se arată călare pe un cal alb, simbol al biruinţei şi al sfinţeniei, însoţit de oştirile cereşti – îngeri şi sfinţi înviaţi, cei care L-au urmat cu credinţă.

Pe cap poartă diadema împărătească, semn al autorităţii divine şi al domniei Sale veşnice, diferită de coroana celui din capitolul 6, care simboliza înşelarea şi puterea lumească. Hristos vine ca Rege al regilor şi Domn al domnilor, conducând lupta finală de la Armaghedon, momentul decisiv care pune capăt domniei răului. Fiara şi Profetul mincinos sunt aruncaţi în iad, iar Satana este legat în adânc, împiedicat să mai înşele naţiunile (Apocalipsa 19:19–20:3).

După biruinţă urmează judecata celor rămaşi în viaţă, cunoscută ca judecata oilor şi a caprelor (Matei 25:31–46). Hristos îi primeşte pe

cei drepți în Împărăția Sa, iar pe cei nedrepți îi alungă, marcând începutul domniei Sale drepte și glorioase.

După aceea, Isus Hristos domnește pe pământ timp de o mie de ani, ca Rege al regilor și Domn al domnilor (Apocalipsa 20). Această domnie împlinește profețiile Vechiului Testament despre Împărăția Mesianică (Isaia 2:1–4; 11–12; Ezechiel 40–48; Zaharia 14 și altele).

La încheierea mileniului, diavolul este eliberat pentru o ultimă răzvrătire împotriva lui Dumnezeu, dar este biruit definitiv și aruncat în iad, împreună cu toți cei ale căror nume nu se află în Cartea Vieții (Apocalipsa 20:9–15).

Apoi, Dumnezeu pune capăt lumii și universului actual, aducând la existență un cer nou și un pământ nou, locul veșniciei celor răscumpărați (Apocalipsa 21–22).

De ce „după acestea”?

Această prezentare succintă a evenimentelor din Cartea Apocalipsei ridică o întrebare esențială: ce înseamnă expresia „după acestea”, folosită de Domnul pentru a-i explica lui Ioan structura cărții pe care urma să o descopere? „Scrie deci lucrurile pe care le-ai văzut, și pe cele care sunt, și pe cele care se vor întâmpla după acestea.” (Apocalipsa 1:19)

O interpretare spune că expresia se referă pur și simplu la evenimentele ce vor urma după moartea lui Ioan și după scrierea Apocalipsei. În această viziune, capitolele 6–19 descriu simbolic lupta dintre bine și rău în vremurile noastre. Reformatorii protestanți au asociat Fiara sau Antihristul (Apocalipsa 13) cu papa și Babilonul cel Mare (Apocalipsa 17) cu Biserica Catolică. Aceasta este perspectiva istoricistă.

O altă interpretare escatologică, situează profețiile din capitolele 6–19 într-un timp viitor, numit Necazul cel mare, o perioadă de șapte ani înaintea revenirii lui Isus pe pământ. Domnul a prezis acest lucru: „Căci atunci va fi mare necaz, cum n-a mai fost de la începutul lumii până acum și nici nu va mai fi vreodată.” (Matei 24:21-22)

Această perioadă va preceda revenirea Sa pe pământ:

Imediat după necazul acelor zile, soarele se va întuneca, luna nu-și va da lumina, stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor se vor zgudui. Atunci se va arăta semnul Fiului Omului, și toate neamurile pământului vor plânge, și vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului cu putere și slavă mare.

Evenimentul care deschide această revelație se petrece astfel:

După acestea am privit, și iată, o ușă era deschisă în cer, și întâia voce pe care am auzit-o era ca o trâmbiță, zicând: „Vino aici, și-ți voi arăta ce trebuie să se întâmple după acestea.” Ioan este chemat în cer printr-o ușă deschisă, iar vocea pe care o aude – puternică și clară ca sunetul unei trâmbițe – îi vestește descoperiri cerești despre viitor. Evenimentele revelate nu s-au împlinit niciodată literal, ci se conturează ca o profeție despre ceea ce urmează să se petreacă, pregătind scena pentru domnia lui Isus pe pământ.

Mulți interpreți văd în această urcare a lui Ioan o imagine profetică a Răpirii Bisericii. Chemarea lui la cer printr-o voce trâmbițată anticipează momentul în care Biserica va fi ridicată la începutul revenirii glorioase a Domnului, când chemarea cerească va răsuna din nou pentru toți cei credincioși.

Căci Domnul Însuși se va coborî din cer cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu. Mai întâi vor învia cei morți în Hristos; apoi noi, cei vii, vom fi răpiți împreună cu ei în nori, să întâmpinăm pe Domnul în văzduh, și astfel vom fi întotdeauna cu Domnul. (1Tesaloniceni 4:16-17) Tiparul profetic este semnificativ, după ce Domnul Isus vorbește, în capitolele 2 și 3, despre „cele ce sunt” - adică despre vremea actuală a Bisericii - urmează o schimbare radicală de perspectivă: Ioan este chemat în cer, „răpit” printr-o voce ca de trâmbiță, înainte de desfășurarea marilor judecăți descrise începând cu capitolul 6.

În această viziune, apostolul Ioan devine o imagine profetică a Bisericii care va fi luată din lume înainte de izbucnirea Marelui Necaz. Un detaliu semnificativ sprijină această interpretare: termenul biserică apare de 20 de ori în primele trei capitole, dar dispare complet din textul cuprins între capitolele 4 și 19. În locul ei, apar „sfinții” din capitolul 7 - oameni care ajung la credință după aceste lucruri, adică în timpul celor șapte ani de necaz.

Astfel, potrivit acestei lecturi, Răpirea are loc înaintea Necazului cel Mare. Ioan este ridicat la cer ca simbol al Bisericii răscumpărate, care va fi luată pentru a fi cu Domnul, urmând ca apoi să se întoarcă împreună cu El la a Doua Venire.

În contextul actual, în care forțele antihristice par tot mai active, iar semnele vremurilor se înmulțesc, mesajul rămâne unul actual și urgent: pocăință și credință în Evanghelie, pentru ca fiecare din noi să fie pregătit pentru venirea Domnului.

Indiferent de interpretări, un lucru este limpede din Apocalipsa: omenirea se îndreaptă spre două destinații veșnice:

1. Judecata și iadul: Am văzut un scaun mare alb și pe Cel ce ședea pe el… (Apocalipsa 20:11-15)

2. Un cer nou și un pământ nou: „Am văzut un cer nou și un pământ nou… (Apocalipsa 21:1-5)

Întrebarea finală: Unde te îndrepți tu? Pentru a scăpa de iad și a intra în cer: Crede în Domnul Isus Hristos și vei fi mântuit.

Semnele Vremurilor

E momentul să spunem NU antisemitismului

În Hendon, un cartier londonez cu o mare comunitate evreiască, au fost descoperite recent pliante cu mesajul: „Sioniști, părăsiți Marea Britanie sau veți fi măcelăriți." Textele, scrise în ebraică și engleză, declarau zona „liberă de sioniști" - o expresie a urii care amintește dureros de anii '30 ai secolului trecut, când Europa aluneca spre Holocaust.

Un sondaj publicat de Daily Telegraph dezvăluie o realitate tulburătoare: unul din cinci britanici are convingeri antisemite, cel mai ridicat nivel din ultimul deceniu. Această creștere coincide cu perioada de după 7 octombrie 2023, când peste 1.200 de evrei au fost uciși în Israel - cea mai sângeroasă zi pentru poporul evreu de la Holocaust. Imaginile dramatice din Gaza au fost folosite de mulți pentru a justifica ura, transformând criticarea politicilor Israelului într-o ostilitate deschisă față de poporul evreu.

Un purtător de cuvânt al campaniei „Nu antisemitismului" a avertizat că Marea Britanie se află „într-un punct de cotitură" din cauza creșterii alarmante a antisemitismului. Potrivit acestuia, nivelul urii împotriva evreilor este „cel mai ridicat înregistrat vreodată", dublându-se în mai puțin de cinci ani. El a subliniat că tinerii sunt tot mai radicalizați, adoptând ideologii pline de ură, și a avertizat că „Marea Britanie își va pierde sufletul în fața extremiștilor dacă majoritatea tăcută nu se mobilizează".

Purtătorul de cuvânt a criticat autoritățile, afirmând că poliția, procurorii, politicienii, autoritățile, instituțiile media și culturale, universitățile și sindicatele „au eșuat lamentabil în a controla situația și contribuie la crearea unui climat al urii în țară".

La Londra, marșurile așa-zis „pro-palestiniene" s-au transformat adesea în scene de intoleranță, cu bannere antisemite și lozinci care practic, cer desființarea Israelului. Copiilor evrei li s-a recomandat să își ascundă simbolurile școlare pentru a nu fi recunoscuți.

Sinagogi și locuințe din cartiere evreiești precum Golders Green au fost atacate. La Brighton, memorialul dedicat victimelor pogromului din 7 octombrie este vandalizat în mod repetat. Pe zidurile orașului apar svastici și mesaje care neagă Holocaustul. Multe voci creștine rămân, din păcate, tăcute în fața crizei actuale.

Fostul arhiepiscop de Canterbury, Justin Welby, a făcut declarații publice critice la adresa Israelului chiar în timpul conflictului cu Hamas, combinând tăcerea față de antisemitism cu o critică disproporționată la adresa poporului evreu. Rabinul Goldstein a reacționat dur: „Prin astfel de declarații, liderii bisericii nu fac decât să încurajeze dușmanii Israelului și ai democrațiilor occidentale." În unele țări musulmane, antisemitismul este promovat deschis.

Manualele școlare din Arabia Saudită includ pasaje care prezintă evreii ca dușmani ai lui Dumnezeu, citând hadithuri care prevăd uciderea lor „la sfârșitul vremurilor". Astfel de texte, susținute de grupări fundamentaliste, întrețin ura și violența de la o generație la alta.

Totodată, în Occident se conturează o „alianță roșu-verde" - o coaliție între extrema stângă secularizată și mișcările islamiste radicale. Această alianță nu urmărește doar distrugerea Israelului, ci și atacarea rădăcinilor creștinismului biblic. Elementul comun care îi unește este ura față de Cuvântul lui Dumnezeu, față de poporul legământului și față de valorile credinței.

A fi creștin înseamnă a iubi ceea ce Dumnezeu iubește. Antisemitismul reprezintă o respingere directă a Scripturii, care afirmă dragostea lui Dumnezeu pentru Israel și fidelitatea Sa față de legământul încheiat cu Avraam, Isaac și Iacov. În Ieremia 31, imediat după anunțarea Noului Legământ, Domnul spune: Așa vorbește Domnul, care a pus soarele să lumineze ziua, luna și stelele să lumineze noaptea: Dacă aceste rânduieli vor înceta dinaintea Mea, atunci și neamul lui Israel va înceta să mai fie un neam înaintea Mea pentru totdeauna. (Ieremia 31:35–36) În Romani 11, apostolul Pavel avertizează Biserica: Nu te făli față de ramuri... nu tu ții rădăcina, ci rădăcina te ține pe tine. (Romani 11:18) El ne amintește că Israel este iubit din pricina părinților și că într-o zi tot Israelul va fi mântuit.

Timp de secole, unii au acuzat poporul evreu de moartea lui Isus. Dar Scriptura arată limpede că

Domnul Și-a dat viața de bunăvoie, ca jertfă pentru păcatele întregii omeniri. El a spus: Nimeni nu Mi-o ia, ci o dau Eu de la Mine."(Ioan 10:18)

La cruce, Isus a purtat păcatul tuturor - evrei și neamuri deopotrivă. Într-un sens profund, fiecare dintre noi a fost vinovat, iar prin harul Său, fiecare dintre noi poate fi mântuit. Acolo unde ura cere răzbunare, crucea oferă iertare. Astăzi, odată cu reapariția antisemitismului sub forme noi, Biserica este chemată să devină o voce profetică pentru dragoste și dreptate. Nu putem rămâne indiferenți atunci când poporul lui Dumnezeu este din nou ținta urii. Este momentul să ne ridicăm, să vorbim, să ne rugăm și să fim alături de Israel — nu din considerente politice, ci pentru că așa cer Scriptura și inima lui Dumnezeu.

Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema; și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine. (Geneza 12:3)

Pentru aprofundare, consultați articolele de pe situl Lumina ultimelor zile: „Evreii — urâți de mulți, iubiți de Dumnezeu" si „Biserica a înlocuit pe Israel?"

Nebunia Marii Britanii moderne

Funcționari publici de la Fiscul britanic (HMRC) au participat, în timpul programului de lucru, la o sesiune online intitulată „Vina de a fi britanic", organizată de HMRC Race Network. Evenimentul a abordat teme precum „povara emoțională a istoriei coloniale și trauma moștenită", făcând parte din inițiativele instituției privind „diversitate, egalitate și incluziune". Între timp, serviciul pentru clienți al HMRC a înregistrat performanțe istorice negative: date recente arată că aproximativ 40.000 de persoane sunt puse să aștepte peste 70 de minute la telefon, fără a primi nicio explicație.

Un comerciant din Wrexham, afectat de pierderi semnificative cauzate de furturi, a afișat în vitrină un mesaj prin care solicita clienților să ceară ajutorul unui angajat pentru accesul la produsele expuse: „Din cauza hoților nenorociți, vă rugăm să apelați la un angajat pentru accesul la vitrine."

Poliția din Țara Galilor de Nord i-a cerut să înlăture afișul, considerându-l „provocator și ofensator". Să nu cumva să-i jignești pe hoți. Între timp, numărul furturilor din magazine raportate în Anglia și Țara Galilor a depășit jumătate de milion în acest an. Un prieten din Darlington mi-a trimis un e-mail despre o situație recentă privind vânzarea unei case din zonă. O cunoștință făcuse o ofertă pentru achiziționarea locuinței, iar proprietarul acceptase oferta. La scurt timp, autoritatea locală a venit cu o propunere mai avantajoasă, oferind cu 6.000 de lire sterline mai mult pentru a cumpăra casa în vederea relocării unor migranți. Vânzătorul a refuzat oferta autorităților, iar casa a fost vândută cumpărătorului inițial (bine a făcut!). Ce minunat ar fi să avem un guvern care să fie de partea poporului britanic.

Într-un moment rar de rațiune, Curtea Supremă, cea mai înaltă instanță din Regatul Unit a decis că sexul trebuie definit biologic. Hotărârea afirmă că „sexul", în legislația privind egalitatea, se referă la sexul biologic și nu trebuie extins pentru a include persoanele trans care dețin un certificat de recunoaștere a genului. Decizia a provocat reacții puternice din partea susținătorilor drepturilor persoanelor transgender.

Asociația Medicală Britanică (BMA) a criticat hotărârea, descriind-o drept „neștiințifică și biologic analfabetă" și susținând că „nu are nicio bază științifică sau medicală și este dăunătoare persoanelor transgender și celor cu genuri diverse."

Ne-am fi așteptat ca medicii să știe care e diferența dintre bărbați și femei - dar se pare că unii o consideră „analfabetism științific". Desigur, ei n-ar privi cu ochi buni relatarea din Geneza 1:27: „Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său; l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut."

Astfel de situații apar tot mai des și provoacă reacții puternice împotriva celor aflați la putere. Pe lângă aceasta, cenzura celor care iau atitudine împotriva acestor realități devine tot mai dură, iar societatea riscă să alunece spre dezintegrare socială și pierderea libertății de exprimare. Oricine se ridică împotrivă este etichetat drept „extremist de dreapta", dar tot mai multă lume vede că este manipulată și se revoltă împotriva acestui sistem.

Fiind creștini, dorim să trăim ca oameni ai păcii și cetățeni responsabili.

Totuși, pe măsură ce constatăm că țara noastră cade sub influența unor forțe anticreștine și antibritanice, ne este greu să nu simțim durere și indignare față de direcția în care suntem conduși.

Ce se întâmplă cu Iranul?

Iranul a devenit principalul dușman al Israelului, formând un „inel de foc" de aliați în jurul statului evreu și furnizându le rachete cu scopul de a-l nimici. Însă acest plan nu le-a adus succes - Israelul a respins majoritatea atacurilor. Iranul învață acum, la modul dur, lecția din Geneza 12:3, unde Dumnezeu spune lui Avraam: Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema.

Există multe semne ale judecății lui Dumnezeu asupra conducătorilor Iranului, în timp ce poporul suferă din cauza corupției și incompetenței lor.

Una dintre „reușitele" regimului islamic a fost să-i facă pe oameni să părăsească islamul. Potrivit unei relatări CBN News, un cleric islamic de rang înalt a recunoscut că între 50.000 și 75.000 de moschei din Iran s-au închis, iar milioane de iranieni părăsesc islamul. Poporul s-a săturat de corupția regimului, de represiune și de risipa de resurse pentru finanțarea terorismului și a războaielor din străinătate, în timp ce nevoile de bază ale cetățenilor sunt ignorate.

Se estimează că milioane de oameni vin la Hristos, poate chiar zece milioane de creștini ascunși, mulți dintre ei persecutați pentru credința lor. Numărul exact nu poate fi verificat, deoarece majoritatea credincioșilor trebuie să și ascundă identitatea. Numai în acest an, regimul a executat peste o mie de opozanți politici.

Între timp, capitala Teheran, cu zece milioane de locuitori, se află în pragul colapsului: sursele de apă seacă, rezervoarele sunt goale, iar tasarea solului sparge conductele subterane.

Zile întregi de arșiță (până la 50°C) fără ploaie au lăsat barajele aproape uscate. Președintele Pezeshkian a avertizat că rezervoarele care alimentează capitala ar putea rămâne fără apă până în octombrie. În estul țării, situația este la fel de gravă: Afganistanul a construit baraje pe râul Helmand, care odinioară alimenta Lacul Hamoun - o sursă vitală de apă pentru Iranul de est. Regiunile din jurul lacului nu mai pot susține viața, iar oamenii migrează spre orașe, agravând criza.

În Ezechiel 38, Iranul (Persia) este printre națiunile care se ridică împotriva Israelului în războiul lui Gog și Magog - și sunt judecate de Dumnezeu. În Ieremia 49:35-39, profetul avertizează că o nenorocire va lovi Elamul (vechiul nume biblic al Iranului) în zilele de pe urmă: Voi sfărâma arcul Elamului, puterea lui cea mai mare... Voi nimici pe împăratul și pe mai-marii lui... Dar în zilele de apoi voi aduce înapoi pe prinșii de război ai Elamului, zice Domnul.

Aceasta este o veste bună pentru poporul iranian! Aceasta este și rugăciunea noastră: sfărâmarea arcului, înlăturarea conducătorilor, eliberarea celor captivi și venirea glorioasă a Împărăției lui Dumnezeu peste Iran.

Secarea Eufratului

Râul Eufrat, cel mai lung râu din Asia de Vest, curge prin Turcia, Siria și Irak, unde se unește cu Tigru. De mii de ani, aceste două fluvii au susținut civilizațiile și marile cetăți ale Babilonului și Ninivei din Mesopotamia (țara dintre două râuri). Astăzi, din cauza construcției de baraje în Turcia și Siria, a schimbărilor climatice și a proastei gestionări, debitul râului a scăzut drastic. Unii experți avertizează că Eufratul ar putea dispărea complet până în 2040.

Temperaturile cresc, ploile scad drastic, iar solul se erodează. Culturile agricole din câmpiile fertile ale Irakului se vestejesc, iar crizele alimentare devin tot mai frecvente. Nivelul de poluare crește, aducând boli oamenilor și animalelor. Oamenii părăsesc satele pentru orașe, care nu-i mai pot primi. Experții avertizează că ne aflăm în fața unei catastrofe umanitare ireversibile.

Dispariția râului este un alt semn al zilelor de pe urmă, așa cum citim în Apocalipsa 9:14 și 16:12:

Al șaselea înger a vărsat potirul lui peste râul cel mare, Eufratul; și apa lui a secat, ca să fie pregătită calea împăraților care au să vină din Răsărit.

Cuvânt de încheiere

Charlie Kirk, creștin devotat și susținător al valorilor familiei și patriotismului, a fost asasinat pe 10 septembrie, în timpul unei dezbateri cu studenți la Utah Valley University. Autorul crimei, Tyler Robinson, plin de ură față de creștinii conservatori, a inscripționat pe gloanțe mesajul: „Hei, fascistule, prinde asta."

Crima a scos în evidență diviziunile profunde dintre stânga și dreapta din Statele Unite, o realitate tot mai prezentă în întreaga lume occidentală. Cei de stânga îi acuză frecvent pe cei care nu le împărtășesc ideile că ar fi „fasciști, rasiști sau naziști". Charlie Kirk nu a fost nimic din toate acestea. El mergea în universități nu pentru a impune, ci pentru a dialoga și a apăra valorile creștine într-o societate care adesea le respinge. Ironia tragică este că adevăratul spirit al fascismului se arată în cei care au aplaudat moartea lui.

Charlie s-a comportat ca un creștin devotat, hotărât să apere valorile morale biblice, în timp ce a înfruntat curentul tot mai puternic al ideilor anti-creștine și anti-biblice răspândite în multe universități de astăzi. Înmormântarea sa a fost o puternică mărturie a credinței creștine. Lideri americani au citat din Sfânta Scriptură și au îndemnat națiunea la pocăință și credință în Domnul Isus Hristos.

Evenimentul a reunit aproximativ 100.000 de persoane la fața locului și a fost urmărit online de peste 100 de milioane de oameni. Pete Hegseth, secretarul apărării al SUA, a spus despre el: „Charlie a fost un soț, un tată și un luptător dedicat, dar mai presus de toate a fost un credincios adevărat. Numai Isus Hristos este Regele, Domnul și Mântuitorul nostru. Prin sângele Lui, păcatele noastre sunt curățite. Temeți-vă de Dumnezeu și de nimeni altcineva - așa a trăit Charlie."

El a subliniat că Charlie și-a început misiunea în domeniul politic, dar a ajuns să înțeleagă, în timp, că războiul cu răul nu este politic, nici măcar cultural ci este un război spiritual.

„Credința și familia sunt pe primul loc. Dumnezeu există. Charlie a început vorbind despre libertate, dar a sfârșit prin a reaprinde flacăra lui Hristos în inimile oamenilor din țara noastră. El a fondat Turning Point USA, însă adevăratul punct de cotitură pentru America este acesta - chiar acum."

Cea mai impresionantă mărturie a zilei a venit din partea văduvei lui Charlie, Erika Kirk, care a declarat: „Mai presus de orice, dorința lui Charlie a fost să nu urmeze propria voință, ci voia lui Dumnezeu. În aceste unsprezece zile de durere profundă, am găsit mângâiere în cuvintele rugăciunii Domnului: 'Facă-se voia Ta'."

Erika a vorbit apoi despre harul pe care l-a simțit chiar în mijlocul suferinței: „După asasinarea lui Charlie, nu am văzut violență, nu am văzut răzbunare și nici revoltă. Am văzut însă ceea ce soțul meu își dorea să vadă pentru această țară: o trezire spirituală."

Săptămâna aceasta am fost martoră la oameni care au deschis Biblia pentru prima dată după zece ani, oameni care s-au rugat pentru prima oară de când erau copii, oameni care au pășit pentru întâia dată în viața lor într-o biserică. Celor care ați făcut acest pas spre viața spirituală, vreau să vă spun: mulțumesc și bine ați venit. Într-o zi veți privi înapoi și veți înțelege că aceasta a fost cea mai importantă decizie din viața voastră. Și așa este."

Erika a adăugat, plângând: „Charlie a vrut din toată inima să-i salveze pe tinerii pierduți ai Occidentului — tinerii fără direcție, fără credință, fără speranță, consumați de ură și resentiment. A vrut să salveze tineri ca cel care i-a luat viața. Pe cruce, Mântuitorul a spus: Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac. Acel tânăr... eu îl iert."

Stadionul a izbucnit în aplauze.Erika a încheiat spunând „Alege rugăciunea. Alege curajul. Alege frumusețea. Alege o viață de credință. Dar, mai presus de toate, alege-L pe Isus Hristos."

Cum să-L alegi pe Isus Hristos

1. <u>Dumnezeu te iubește</u>. El te iubește mai mult decât îți poți imagina și vrea să-ți dea viață veșnică.
„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică." (Ioan 3:16)

2. <u>Păcatul te desparte de Dumnezeu</u>. Toți am păcătuit, iar păcatul rupe legătura cu Dumnezeu.
„Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu." (Romani 3:23)
„Plata păcatului este moartea, dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru." (Romani 6:23)

3. <u>Isus Hristos este singura cale de mântuire</u>. Isus a murit pe cruce pentru păcatele tale și a înviat, ca tu să poți avea viață nouă.
„Hristos a murit pentru păcatele noastre… a fost îngropat și a înviat a treia zi." (1 Corinteni 15:3-4)

4. <u>Primește-L pe Isus ca Domn și Mântuitor</u>. Credința devine reală când Îl primești pe Isus personal.
„Tuturor celor ce L-au primit, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu." (Ioan 1:12)
Rugăciune pentru a-L primi pe Isus Hristos ca Domn și Mântuitor
Tată Ceresc, Cu inima smerită vin înaintea Ta, recunoscându-mi păcatele și neputința mea fără iertarea Ta.

Cred cu toată ființa mea că Isus Hristos a murit pentru mine, vărsându-Și sângele prețios pentru a răscumpăra sufletul meu, și că a înviat pentru a-mi dărui viața veșnică.

Astăzi, aleg să mă întorc de la calea păcatului și Îl primesc pe Isus Hristos ca Domnul și Mântuitorul meu personal. Îți încredințez întreaga mea viață și Te rog, Tată, să mă călăuzești, să mă modelezi și să mă transformi după voia Ta.

Îți mulțumesc, Dumnezeule, pentru dragostea Ta nemărginită și pentru darul prețios al mântuirii. În Numele Sfânt al lui Isus Hristos, Amin.

Concluzie

Conținutul acestei reviste ne arată că trăim în zilele din urmă și că mesajul revenirii Domnului este pe deplin relevant pentru lumea noastră. De fapt, este singurul mesaj care ne dă speranță astăzi, indiferent de credințele noastre.

Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viaţa veşnică.
Ioan 3:16

Obțineți mai multe informații scriindu-ne la:

Tony Pearce,
Light for the Last Days,
Box BM - 4226, London, WC1N 3XX

E-mail: enquiries@lightforthelastdays.co.uk

Site web: http://www.lightforthelastdays.co.uk

Registered Charity No. 1099651